

Så er vi på banen igen ... Ugebrev nr. 1, 12. juni 2000

Fem flotte fyre, et par seje sild, to soldater og 9 hunde var hvad Zackenberg kunne mønstre lørdag aften. Der var besøg fra naboen, og de havde taget vovserne med. Som bekendt hedder vores nærmeste nabo SIRIUS, de bor 20 km væk, og de er meget glade for hunde. Det blev en hyggelig aften, hvor SIRIUS-drengene skulle høre nyt fra det københavnske natteliv, og vi andre skulle høre nyt fra deres sidste tur til verdens ende. Torben havde været fire måneder i Nordgrønland, og Henrik havde strejft lidt i nærområdet til Daneborg (400 km sydpå og 400 km nordpå). Begge havde de oplevelser med hjem, som kun de færreste drømmer om og endnu færre oplever. Hyggelig snak, et par whisky, og så blev klokken fire.

Zackenberg har åbnet dørene for forskning og monitorering. Det er sjette sæson, og selvom vi kun har været her i en uge, er miljøovervågningsprogrammerne og forskerne allerede i fuld gang med arbejdet. Der bliver observeret fugle, målt på drivhusgasudveksling, registreret snedække i plantefelter, målt vandføring i elven osv., osv. Dagene går utroligt hurtigt med arbejde fra klokken otte om morgenen til klokken ti om aftenen.

Logistikerne, Philip og Aka, tog til Nordøstgrønland for at åbne stationen den 29. maj. Belært af sidste års store problemer med sne på landingsbanen tog de af sted med en Twin Otter på ski. Da de nåede Zackenberg, var der selvfølgelig ingen sne på landingsbanen, så de måtte i stedet lande i Daneborg. Heldigvis, kom der dagen efter en Twin Otter med hjul forbi, og logistikken ankom til Zackenberg den 30. maj kl. 20:45. Vi andre, Dorthe, Charlotte, Claus, Mel og jeg, ankom så til Zackenberg den 3. juni. På det tidspunkt var der etableret vand, husene var rengjorte, generatoren summede, radioforbindelsen fungerede, og der var sat vand over til kaffe. Siden har vi haft et forrygende vejr med blå himmel og sol 24 timer i døgnet.

Det mest bemærkelsesværdige i landskabet omkring Zackenberg er det meget ringe snedække. Stort set alle afblæsningsflader og fjeldsider er snefrie, og i den resterende del af terrænet ligger der kun ca. 40 cm sne. Det bliver spændende i løbet af sommeren at se, hvilken indflydelse dette får på vandføringen i elven, på optøningen af aktivlaget, på blomsterne og på dyrene. Hidtil har det ringe snedække væsentligst skabt problemer for os ved Zackenberg. Det er besværligt at færdes i naturen på ski, og udstyr, som skulle have været kørt ud med vores amfibiekøretøj ovenpå et beskyttende snedække, må nu slæbes ud på ryggen for at skåne tundraen.

Ellers har det mest uventede ved denne sæsonstart været, at der stort set ikke er sket spor noget som helst uventet. Alt har fungeret, og vi er kommet væsentligt hurtigere i gang med arbejdet end i nogen tidligere sæson.

I næste uge følger en fyldig beskrivelse af livet ved og omkring Zackenberg. Nu er det spisetid, menuen står på en asiatisk specialitet (kokken har sejlet på verdenshavene), og hvem vil gå glip af det.

/Morten Rasch